

A ritkábban használt j-s szavak jelentése

adjunktus:	Főiskolai, egyetemi oktatói beosztás, egy fokozattal a tanársegéd fölött.
adjuosztál:	1. Ruhaiiparban befejező műveletet végez, kikészít. 2. Lábbelit javít, foltoz. 3. Elver, eltángál.
adjutáns:	Hadsegéd, segédtsízt.
ajóka:	A heringfélék családjába tartozó halfajta.
bajadér:	Indiai táncosnő.
balalajka:	Háromszög alakú, háromhúros orosz népi pengetőhangszer.
bojár:	Orosz, ill. román feudális főnemes.
bojkott:	Valaminek egy adott közösség által történő visszautasítása, a (főként politikai, gazdasági) nyomásgyakorlás eszköze. Charles C. Boykott angol földbirtokos nevéből.
bojtorján:	Erdők, utak szélén előforduló, a fészkesvirágzatúak családjába tartozó, nagy levelű kétnyári gyomnövény.
bujtás:	1. Gyökereztetési mód, amelynek során a gyökereztetni kívánt szárrészt a járulékos gyökerek megjelenéséig nem választják le az anyanövényről. 2. E szaporítási móddal hajtatott fiatal növény.
burján:	1. Sűrűn, buján növegyom. 2. Rossz dolog gyors terjedése.
burját:	Főként Észak-Mongóliában és a Bajkál-tó környékén élő népcsoport.
burzsuj:	Kizsákmányoló.
cigája:	Barna, barnásfekete vagy koromfekete lábú és fejű, fürtös szerkezetű gyapjas juhajta.
csajka:	Fémből készült evőcsésze fedővel.
delejes:	1. Mágneses. 2. Hipnózissal előidézett állapot. 3. Lenyűgöző, elbűvölő.
dévaj:	Kihívóan, incselkedően pajkos, vidám.
ezerjő:	1. Magyar szőlőfajta. 2. Magas alkoholtartalmú, fanyar pecsenyebor.
fajansz:	Az itáliai Faenza városáról elnevezett óntartalmú, fehér vagy sárga színűre égetett agyag.

fjord:	Gleccserek vájta keskeny, meredek sziklafalak közé benyúló, gyakran elágazó tengeröblök rendszere.
fullajtár:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Uraság hintója előtt lovagló kísérő. 2. Befolyásos, gazdag személy buzgó kiszolgálója.
galaj:	Ritkás lomberdőkben, réteken, cserjésekben előforduló keskeny levelű, tömött, fehér vagy sárga virágú növény.
gejzír:	Vulkáni üregekből magasra felszökő időszakos hőforrás.
hajcsár:	<ol style="list-style-type: none"> 1. A felvásárlás helyszínéről az állatokat az átvételi helyre hajtó. 2. Rabszolgahajcsár, tevehajcsár. 3. Kíméletlenül teljesítményre sarkalló munkavezető, főnök.
hajdina:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Más néven pohánka, tatárka. 2. A keserűfűfélék családjába sorolt lisztes magvú, értékes tápanyagtartalmú gabonanövény.
jáspis:	Féldrágakő, barna, sárga, vörös és zöld színű, tömör, finom szemcsés kvaremmódosulat.
juta:	Kelet-India meleg, nyirkos régióiban termő hársféle növény. Ennek rostja, ill. a belőle szőtt, sokoldalúan felhasználható ipari termék.
kajüt:	Hajófülke, lakótér, kabin.
kalamajka:	Felfordulás, zűrzavar.
konjugáció:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Igeragozás. 2. Alacsonyabb rendű szervezetek szaporodási célból történő összetapadása.
konjunktúra:	Gazdasági fellendülés, növekedési szakasz.
konvoj:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Együtt haladó gépjárművek, hajók csoportja. 2. Katonai járműoszlop.
kopja:	Hosszú, gyakran horgas végű szúrófegyver, a lándzsa lovassági változata.
kujtorog:	Kószál, csavarog.
lajbi:	Bőrből, posztóból, ritkábban vászonból vagy gyolcsból készült, az ing fölött viselt, elöl gombolódó mellény.
lajhár:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Közép- és Dél-Amerika erdőiben fákon élő, kizárólag levelekkel táplálkozó emlős. 2. Lusta, lomha ember.
lajstrom:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nyilvántartásba vétel. 2. Lista.
lajt:	Kocsira, kerekre szerelt, vízhordásra használt hosszú, lapos tartály.
lajtorja:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Létra. 2. Szekéroidal.

lakáj:	1. Komornyik, inas. 2. Bérenc.
lojális:	Valakihez vagy valamely politikai rendszerhez hű személy.
majális:	Májusi szabadtéri szórakozás, multság.
majolika:	Itáliai eredetű, nem átlátszó ónmázzal borított és tűzálló színekkel festett agyagedény, mely nevét Mallorca szigetéről kapta.
maláj:	1. Délkelet-Ázsiában, Óceániában élő népcsoport. 2. Maláj nyelv.
oktrojál:	Valakire rákényszerít valamit.
orja:	1. A sertés hússtul kibontott gerince. 2. Orjaleves.
osztják:	Nyugat-Szibériában, az Ob folyó középső és alsó folyásánál, ill. mellékfolyóinál élő, finnugor nyelvű nép. Belső nevük <i>hanti</i> .
pajor:	Rovarlárva, főként cserebogárlárva.
pajta:	Tágas, magas, nagy kapuval ellátott, szalastakarmányok, különféle mezőgazdasági eszközök tárolására szolgáló épület.
paraj:	1. Spenót. A libatopfélék családjába tartozó egyéves, lágyszárú konyhakerti növény. 2. Paréj, gyom.
perje:	Gyeptársulások buga- vagy kalászvirágzatú tarackos aljfüve.
perjel:	A bencéseknél és a cisztercieknél az apátot, a premontreieknél a prépostot követő egyházi előljáró.
pojáca:	Bohóc, ripacs, öltözködése, viselkedése miatt lejáratódott, nevetséges személy.
pozdorja:	1. A kenderáztatás során a rostszalagok közül kihulló törmelék. 2. Faforgácslap.
projekció:	1. Síkbeli ábrázolás, kivetítés. 2. Térben való megjelenítés.
pufajka:	Steppelt, bélelt téli vattakabát.
rajcsúroz:	Lármásan hancúrozik, viháncol.
sajdít:	Fájlalja valamijét.
sajka:	1. Evezős csónak. 2. Evezőkkel és vitorlával is ellátott folyami hadihajó.
sajtár:	1. Fejőedény. 2. Fából készült, dongákból összeállított, a bronzsal összefogott kisebb dézsa.
sarjú:	1. Lekaszált növény tövéből újra nőtt hajtás. 2. Másodkaszálású széna.

sejk:	Arab törzsi vagy falusi vezető.
stájer:	1. Ausztriának Stájerország nevű tartománya, ill. mindaz, ami ezzel kapcsolatos. 2. Stájer személy.
sujtás:	Ruhára, egyenruhára felvarrt lapos zsinórdíszítés.
szajkó:	1. Díszes tollazatú, az énekes alkatúak rendjébe, a varjúfélék családjába tartozó madár. 2. Szöveget megértés nélkül ismételtető személy.
szakajtó:	Kenyértészta kelesztésére használt, kerek vagy hosszúkás, gyékényből font kosár, némely vidékeken fából kivájt tál.
szamojéd:	Oroszország szibériai tundra- és tajgaövezetében hatalmas területen szétszóródva élő, uráli nyelveket beszélő népcsoport.
szamuráj:	A feudális Japán harcos nemessége.
sztrájk:	A politikai vagy gazdasági nyomásgyakorlás több munkavállaló által, a munkáltatóval szemben alkalmazott, szervezett eszköze.
tajték:	1. Hullámok taraján átbukó, sietergő fehér hab. 2. Habzó nyál. Állat habos izzadsága. 3. Tajtékkő. Könnyű, jól faragható ásvány (szepiolit).
tájfun:	Kelet-Ázsiában, a Csendes-óceán térségében pusztító nagy erejű trópusi forgószél.
trojka:	Három egymás mellé befogott ló által húzott orosz kocsi, szán. Hármas csoportja.
ujgur:	Zömében Kína északi részén, a Tien-san hegység vidékén, kisebbrészt Kazahsztánban és a környező országokban élő török nyelvű nép.
vájár:	Fejtési munkát végző, irányító szakképzett bányász.
vajda:	1. Kelet- és Dél-Európában különleges jogokkal felruházott vezető, fejedelem. 2. Cigányvajda.
zürjén:	Oroszországnak az Uráltól északnyugatra eső területén élő, finnugor nyelvű nép.